

Dies wilt met kracht over al snel,
De boose met haer wapen fel,
T' samen brengen ter schanden.

15 Wilt de wreede stieren verdoen,
En jagen de volckeren koen,
En haer heyrkrachten dwingen:
Heer, brenght de stoute tot ootmoet;
Op datse u vallen te voet,

En u tribuyt toebringen. De heeren
Egypti seer rijck, En oock de Mooren
al gelijk, Met toegevouwen handen,
Sullen hen begeven al t' saem
Tot u; en prijsen uwen naem,
En loven met verstanden.

16 Prijft dien Godt die hooger gewis
Opvaert dan selfs den hemel is,
Dien hy gemaect heeft reyne.
Hy is 't die dat donderen maect,
Daer van den hemel beeft en kraect,
Door sijn sterckheyt alleyne.
Sijn almachtigheyt doch bekent:
Sijn heerlickheyt schijnt sonder endt
In 't lant Israels binnen;

Hy is die alfins blijcken doet
Sijn groote kracht in overvloet,
Die niet is om verwinnen.

17 Gy zijt, ô Heer, seer wonderbaer
In al die plaetsen daer gy klaer
Uw' heerlickheyt toont krachtigh:
Israels toeverlaet gy zijt,
En uwes volcks kracht; dies altijt
Looft men u, Heer almachtigh.

Den LXIX. Psalm.

Ick bidd' u helpt my, ô Godt
goedertier; Want 't water is
tot aen mijn ziel geklommen:
In den onreynen slijck ben ick gekom-
men Daer geen gront is, ick ben ver-
soncken schier: 't Water seer
sterck treckt my wech met der vloet:
Mijn keel wert heesch, en sal door 't
roepen droogen: Als ick wachte dat
my Godt bystant doet, Vergaen is my
dat gesicht mijner oogen.
2 Ick heb, och armen! doch son-
der mijn schult, Meer vyanden
dan ick heb op 't hooft hairen,

E; Die